

APĂRAREA NAȚIONALĂ

organ național independent.

Apare: Miercuri, Vineri și Duminecă.

ABONAMENTELE:

Pentru monarhia austro-ungară:

Pe un an 24 cor., 6 luni 12., 3 luni 6 coroane.

Pentru România și străinătate:

Pe an 25 franci, 6 luni 13 franci, 3 luni 7 franci.

Abonamentele se plătesc înainte.

Redacția și administrația:

Strada Stefaniei Nr. 13.

Un număr costă 20 bani.

INSERȚIUNILE:

Un rind petit sau spațiul său coastă pentru publicarea odată 12 bani, de două ori 18 bani, de trei ori 24 bani. — Reclame la finea textului coastă șirul de petit 50 bani.

Prenumerajunile și inseratele se primesc la administrație, strada Stefaniei Nr. 13.

Epistole nefrancate nu se primesc. — Manuscrisurile nu se înapoiază.

Cernăuț, 18 Mart 1908.

E fact notoric, că pecind elementele străine dela noi din țară se tot întăresc, elementul poporului nostru pe zi ce merge dă înapoi într'un mod, care trebuie să ni împle de grele griji și ne silește să cercetăm, cari sint cauzele acestui fenomen. Pe deoparte starea tristă materială a poporului nostru, cămătarii, cari îl desbracă de cea de pe urmă bucăciță de avere, dându-i în schimb în mini toeagul pribegiei spre America; pe de altă parte succursul, ce-l primesc străinii din alte provincie, și lipsa de ori și ce succurs din alte părți, locuite de Români, pentru elementul nostru, sint unele din principalele cauze, cărora este de atribuit, că în decurs de un deceniu am scăzut cu aproape 50.000 suflete.

Una din cele mai principale cauze pentru scăderea numărului nostru, este însă netăgăduit lipsa de orice organizațiune națională și indolența noastră în afaceri naționale.

Ce-i drept, elementul slav, în favorul căruia noi pierdem cel mai mult teren, primește succurs și din Galiția. Dar acest succurs nu este atât de colossal, încît să fie în stare să deie un contingent de aproape 5000 indivizi pe an. Și sporirea lor naturală față de sporirea elementului nostru, încă nu este atât

de superioară, încît să facă, ca elementul acesta să sporească cu alte 5000 suflete pe an. Ci cauzele acestui fenomen sint de căutat numai în caracterul vital și în senzual de organizație al acestui popor.

Pecind la noi abia ici și colo întilim cîte un cabinet de cetire, la Ruteni nu există o unică comună, care să nu poșadă un astfel de institut. Și pecind la noi cabinetele sint cercetate abia de cîteva indivizi, la ei acest institut e focarul, care încălzește în inimele poporului sentimentul național, e școala în care poporul e inițiat în afaceri politice, e deprins la disciplină și la ascultare față de conducătorii săi; în fine e institutul care organizează toată comuna și direge, sau cel puțin influențează în senz național și diregerea afacerilor comunale. Și toate aceste cabinete de lectură stau în strînsă legătură cu »Casa lor națională« din capitală, care e pusă în curent cu toate evenimentele din toate comunele, așa că fără știrea conducerii dela aceasta casă națională în comunele lor nimic nu se întîmplă. Mai intențivă și mai solidă e aceasta organizație în comunele cu populațiune mixtă, un moment, care cu privire la totala noastră desorganizare, contribuie ca populațiunea noastră, pe care nimene n'o conduce, încetul

cu încetul să fie inghițită. Comune, cari încă înainte de zece ani numărău abia cîteva familii rutene, astăzi trec de comune cu majoritatea ruteană și în scurt elementul nostru în ele va aparține istoriei.

Cel mai eclatant exemplu pentru aceasta aserțiune este comuna Corcești din districtul Storojineț, care e deja atașată la comunele ce compun cercul de alegere al Rutenilor.

Și dacă pierdem deci terenul pe zi ce merge față de Ruteni, e numai vina noastră, cari în aceasta privință sintem cuprinși de o nepăsare punibilă; e vina inteligenței noastre, a cercurilor noastre conducătoare.

Pecind la Ruteni fiecare cărturar se fălește a fi naționalist, la noi în schimb contrariul, cîci cărturarii noștri se sfîesc să deie mîna de ajutor poporului lor, ca nu cumva să fie la urmă priviți de naționaliști și urmăriți de prepoziții lor străini, cari singuri sint naționaliști înfocați.

În astfel de împrejurări nici mirare nu poate să fie, că ne aflăm în pericol de a ne pierde cu timpul.

Convinși de acest adevăr și pătrunși de dorul, de a salva pentru naționalitatea rominească măcar acest fragment al poporului din Bucovina, pe care-l avem încă astăzi, care însă încă înainte de puține decenii reprezenta numai un popor

la noi în țară, la înjghebarea partidului nostru am avut în vedere ca cel mai principal punct din programul nostru »organizația poporului nostru pe bază strict națională«. Și întru ajungerea acestui scop am făcut tot ce am crezut de bine.

Am pus la cale marea adunare populară din 21 Faur 1907 dela Suceavă; am creat comitetul național central, ca supremul for în afaceri naționale, am organizat comitete naționale district. în fiecare cerc județiar, am înființat un jurnal săptămînal, ca organ al partidului național și în fine am însărcinat pe acești factori, ca tuturor afacerilor noastre naționale comune și particulare, chiar și de însănuătatea cea mai mică, să li deie o atențiune intențivă, și indeosebi chestia cu ocuparea diferitelor posturi dela diferitele autorități din țară cu fiii noștri, să nu fie scăpată nici un moment din vedere.

În urma acestei organizații noi, am și obținut rezultate destul de frumoase, rezultate, cari ar fi fost însă încă și mai frumoase, dacă toți factorii aceștia și-ar fi implinit datorițele luate de bună voie asupra lor.

Cu puține abateri, demne de toată lauda, aceștia au arătat o nepăsare, pe cît de neînțeleasă, pe atît de dăunătoare-ă, nepăsare, care

FOIȚA.

Domnișoarei Aglaia P.

Cînd noaptea grea se lasă
Tăcută pe cuprinsuri,
Dureri adînci și plînsuri,
Cari suflete apasă,
Li-ascultă și li-alină.
De cîte ori se-arată
Îi spun durerea-mi mută
De-o dragoste pierdută
Cu-o prea frumoasă față
Și noaptea mă alină.

În toiul mîngăierii
Din sinu-i te disprinde,
Și chipul tău mi-a prinde
În cadrele durerii
Ca pe-un luceafăr sfînt.
În bezna casei mele,
Ce pare o genune,
Lucești dulce minune
Ca luna între stele
Cu focul ei cel sfînt.

În liniștea divină,
Ah, ochii tăi căprii

Resar atît de vii
În scumpa lor lumină,
Că par' că ard în ei,
Din lume adunate,
Adîncurile mării
Și tainele 'nsărării,
De fulgere virstate,
Ce dorm ascunse 'n ei.

Și fața ta semină,
Ce-ți nebuște dragii,
Mai mîndră-i decît fragii
Crescuți într'o grădină,
Nu 'n huciuri tînuite.
Ear' talia-ți de înger,
Sub părul des și mare,
Se 'ntunecă, dispere
Ca mlăzile de sînger
În huciuri tînuite.

Ah, noapte-ășa i de bună
Cu farmecu-i de viață,
C'atita trumuseață
În chipu-ți blînd adună
Și mi te pune 'n brațe.
Și somnul mi-l trimite
Cu visele-i ușoare,
Cari sfînta ta splendoare

O știi să mi-o arete
Cît stai la mine 'n brațe.

De-atîtea grații, dragă,
De cîte ești cuprinsă
Mi-i inima învinsă,
Și 'n calea mea pribegă
Nici cînd nu mă oprești...
Că viața-mi furtunoasă
Nu-mi secer'a-ta milă,
Îți zic numai copilă,
Că cît vei fi frumoasă
Să tot întineresti...

Niță Sinziană.

Cuiva.

Pe plaiul primăverii
Cu florile durerii
Tu-ți faci, drăguță, joc;
Trimiți priviri aprinse
Celor cu doruri stinse
Celor făr' de noroc.

Și-i faci, să-și uite satul
Și țara și împăratul,
Și chiar pe Dumnezeu,
Toți să se 'nchine ție,

Nebuni de bucurie,
Cum mă 'nchin și eu;

Doar nu 'nzădar ai darul
Să tot diregi păharul
Cu figle îngerești.
Și ochii tăi de mure
Să cred că-s din pădure,
Să cred că-s din povești.

Te știi, te știi de-asară,
Tu, vis de primăvară,
Doar cu gurița ta,
Tu mi-ai suris anume,
Cît voui trăi pe lumă
Să nu te pot uita.

Valuță.

Flori de ghiață.

Mi-a intrat iarna 'n grădină
Și-a repus atîta viață —
Pe ferești cu mină rece
Imi încreastă flori de ghiață.

Mai avut-am o grădină
Ici în piept o primăvară,
Și-am dus floare după floare
Mîndrei mele 'n fapt de seară.

a adus contrariilor noștri etnici avantaje, pe cari nici când nu le vom mai putea retrograda. **Indeosebi inteligența noastră dela țară, care în urma chiemării sale ca educător al poporului nostru pe teren moral și cultural, e chemată să joace, în validitatea acestui ca factor național, primul rol, a arătat, cu toate sguoduelile din timpul trecut o nepăsare într'adevăr punibilă.**

Cum nu am primit nici cel mai mic sprijin întru consolidarea jurnalului nostru — moment, pe care l'am discutat în numărul nostru trecut — așa nu am primit dela ea nici cel mai mic sucurs întru organizarea poporului nostru pe bază strict națională. Și aici numai indolența, de care e cuprinsă acest factor, poartă vina cea mai mare. Până ce nu va dispărea această indolență, organizarea noastră nu poate să propășească și pierderile noastre nu se vor putea înlătura.

Am venit la convingerea, că organizația începută de noi nu este suficientă.

Întru menținerea elementului nostru trebuie să purcedem cu toată energia și cu toată serioșitatea la o organizare națională mai intensivă și mai solidă.

Aici ni poate servi ca model organizația națională a poporului ceh.

Nu există o localitate pe fața pământului, unde să se afle mai mulți Cechi, cari să nu fi format o filială a forului lor suprem național, a societății »Ceska Bezeda« din Praga.

Și aceasta filială se pune imediat în contact cu »societatea ei mamă«, pe care o ține în curent cu toate mișcările din localitatea respectivă. Și dacă unui membru de a ei i-se atinge numai un păr, ea îl ia în scut, știind prea bine, că va fi ajutat de »societatea mamă«. Nici mirare deci, că poporul ceh are știre despre toate evenimentele din lume și că la timp potrivit ia toate măsurile necesare pentru prosperarea fiilor săi.

Ceea ce a putut face poporul ceh pe întreaga față a pământului, să nu putem face noi în țărișoara noastră, unde avem în fiecare comună cel puțin doi bărbați cu cul-

tură superioară, un preot și un învățător? Cechii o fac, chiar dacă în respectiva localitate se află și numai lucrători de rînd, fără multă cultură. Și noi, cari dispunem în fiecare comună de bărbați cu o cultură superioară să nu o putem face? Puțină bunăvoință și în scurt timp vom avea în fiecare comună cite un comitet național local, care va sta în directă legătură sau cu comitetul național central sau districtual, pe care va avea să-l informeze despre toate evenimentele din localitate de o importanță mai mare, indeosebi însă despre ori și ce atac la viața noastră publică și particulară pe teren național și economic.

Și avînd noi o astfel de organizație, stînd noi în contact intim cu toate localitățile locuite de Romîni și știind contrarii noștri, că întru apărarea unei singuri afaceri, vom sări toate sutele de mii, cari trăim în această țărișoară, sintem siguri, că **nimene nu va mai îndrăzni, să ni facă nici cea mai mică strîmbătate.**

Comitetul național central a discutat aceasta afacere și a luat deciziunile necesare, remîinînd, că ele să fie puse în aplicare prin comiteele districtuale, cari la rîndul lor vor avea de încredințat aceasta organizație la bărbați de încredere, apți pentru acest lucru.

Dar avînd aici necesitate de sprijinul inteligenței noastre dela țară, îi adresăm acesteia un apel cald, ca, lăsînd la o parte orice diferenți existente, să ni deie tot sucursul întru organizarea poporului nostru pe bază strict națională în senzul amîntit. Și luînd în vedere scopul atît de mareș ce-l urmărim, sintem convinși că **nimene nu va ezita de a se pune în serviciul acestei cauze sfinte.**

Un paș spre bine.

S'a scris atît de mult despre desrobirea țaranului român și se tot scrie, dar cu toate aceste el nu încetă de a-și continua calea deschisă peste mări și țări la America.

E și lucru natural, căci cînd îți ajunge mucul la deget, de nu-l arunci jos, trebuie să te ardă. Țaranul în-

glodat peste cap în datorii, nevoind să-și piardă puținul petec de pămînt, ce i-a mai rămas dela părinți, își ia lumea, în cap numai să-l poată scoate din ghiarele cămătarilor. S'au făcut bănci pe la sate, cabinete, întruniri agricole și în timpul din urmă și arcășii numai și numai să se poată ajuta celor obeduți. Din toate aceste instituțiuni funcționează cel mai bine băncile. Să ne întrebăm de ce? Țaranul, fiind îndatorit înainte de crearea băncii sătești pe la gheștari, fie din sate sau orașe, mută aceste datorii, de pe umăr pe umăr, și trăește așa din zi în zi. Se împlineste o cambie, ia bani din bancă, și plătește. Venind vedea în bancă ia bani cu cambie și plătește în bancă.

Prin ce s'a îndatorit țaranul nostru? Datoriile țaranilor se reduc la înmulțirea populațiunii, la ultimii ani, cari au adus puțină roadă și mai cu seamă la judecățile, pe cari le poartă acest supus durerilor vecinice. Nu-i o cancelărie în întreaga țară, care afară de sărbători să nu fie ticsită de ei. Cum trece găina lui moșu Manole în grădina cumătrei Safta, pe loc te trezești cu un proces sdrașan între aceste două fînți. Găina face la unul din ei o pagubă de cinci cruceri și un proces coastă de multe ori cu timpul pierdut, sute întregi. Procesele între țărani află loc mai cu seamă iarna. Vara lucră, iarna se judecă și dă totul, ce a cîștigat vara, pe procese și cînd vine la plătit birul sau alte dăjdii de multe ori se întimplă, că trebuie să-i vîndă și perna de sub cap. De cînd a început lumea învățată să se intereseze mai de aproape de aceste fînți neînvățate, niciodată nu s'a căutat să se pună o stavilă judecăților, cari ne ruinează factorul cel mai puternic, adică țărănimea.

Ea din puțină avere, ce-o poșede, trebuie în decursul anului să plătească pedepse școlare, bani pentru fun-

ctii bisericești, pentru »alivintare« și contracturi notarilor, biruri grele căpitanuilor și multe dăjdii, pe cari din lipsa de spaț nu voim să le inducem în acest articol. Nimeni însă nu dă acestor fînți darnice măcar un ban. După atîtea dăjdii vin judecătorile cu advocații, cari sint dăjdii cele mai grele și mai periculoase din cîte sint. Averele satelor întregi o videm acumulată într'un tîrg sau altul prin vilele advocaților, cari amenință ceriurile cu vîrfurile lor, iar țaranul începe a-și săpa peșteri să-și ducă zilele în pămînt, unde-l așteaptă lăcașul vecinic. Factul, că unii se înalță cu turnurile lor la ceriu, iar alții se bagă cu nevoile și durerile lor în pămînt, ni-a făcut să gîndim cum s'ar pute desbara țaranul nostru de judecătorii. Am venit la concluzia, că este foarte ușor de a pune o stavilă acestor deprinderi atît de distrugătoare.

Ni-a zice cineva, că în fiecare comună este un comitet comunal în frunte cu primarul, care ar pute face ordine între cei împričinați. Comitetul comunal este chemat să grijească de chestiile comunei generale, dar în chestii individuale credem, că nu-i competent, deoarece primarul într'o comună este maică toldeama acela, care are mai mulți fini și cumătri. Tot așa sint și membrii din comitetul comunal. Venind un fin și un cumătru de-a primarului împričinați, ca să li facă dreptate, el de sigur îi va trimite la oraș, ca să și-o afle, deoarece nu se îndură nici de unul nici de altul. A trimete la oraș pe cineva în chestii judecătorești este foarte ușor, dar trimitearea pentru cel trimis caută bani grei și zile multe pierdute zadarnic. Părerea noastră ar fi, ca să se aleagă în fiecare comună, prin conchemarea unei adunări mari sătești, un juriu de patru bărbați în frunte cu un președinte, care ar avea în fiecare duminecă și sărbătoare, cînd ar fi

Ieri în schimb îmi da tot ceriul;
Azi răbdare mă învață
Cu o tristă mîngăiere:
Mîngăieri sint flori de ghiață.

Astăzi recea ei povață
Groznic în urechi îmi sună:
Flori de ghiață, flori de ghiață
Nu n'nfioriți pentru-o cunună!

A. Lian.

De ce, cînd te vîd.

De ce, cînd te vîd, inima-mi palpită
Si mii de dureri grav pieptu-mi sdrobesc?
Au nu ai uitat cu cită ispită
Tot una-mi șopteai: »Eu mult te iubesc?«

De ce, cînd te vîd, în suflă mă doare,
Și-n loc de amor eu moarte-mi doresc?
Au nu ai uitat, cu cită plăcere
Tot una-mi șopteai: »Eu mult te iubesc?«

Cum, milă n'ai de cruda-mi durere?
Spune-mi, iubite, nu mă privi!
Ori poate te mîină o vrere ascunsă:
Viața-ți în schimb altei a jertfi.

Vorbește atunci, nimic nu ascunde,
Fii sincer și bun și spune-mi curat;
Căci, știi tu, că taina, mai rău mă pătrunde
Decit, cînd aș ști, că tu m'ai uitat.

Elena de Barbier.

După spolocanie.

Cetitorii »Apărării Naționale« și cei cu bun stomach ai »V. P.«, să ni ierte, că li aducem în post aminte de »literatură de cișlegi«, cu toate, că nu sintem critici de breasla aceasta. Dar' nu-i încotro! Iată-l acum și pe domnul Traian Brăilean, dornic să muște din »polobocul cu scimbii« a nemuririi, că ni se prezintă ca creatoriul furtunoaselor și esteticilor articole din »V. P.« »Literatură de cișlegi« și »Unde dai și unde crapă«. Cu Knigge într'o mînă și »c'un creion temut, legat de picior« (aparat inventat de d-sa la Cula și patentat de »V. P.«) dă scriitorilor dărilor de samă despre baluri, cit și criticului de »literatură de cișlegi« cursuri libere de estetică și bună-cuviință. Noue ni pare, că din cauza, că l'a trecut criticul cu vederea în articolul

său, deaceea aruncă mînușă. Ca oameni pacinici, cum sintem, credem, că-i »treaba tuturor oamenilor să gîndească logic« și aceasta ne împinge să-i căscăm ceva ochii și domnului Brăilean.

D sa n'are cauză să se resboiască cu criticul, deoarece, după părerea noastră, singur titlul articolului d-sale a dat anză la nașterea articolului »Literatură le cișlegi și buciumpul«. Neînțelegerea constă într'aceea, că autoriul a extins titlul articolului d-lui Brăilean și asupra altor lucrări literare de aceeași valoare ca și articolul d-sale. El n'a atins de loc onoarea familiei d-lui Bocancea, ci dacă a atins o onoare, atunci a atins onoarea familiei sale proprii. Dă-ți mai mare »chin« d-le Brăilean, poate tot li-i înțelege!

Vei vedea, că nu l'a atins pe dl Bocanca om, ci l'a apreciat ca poet. Prin urmare n'a fost atacat nici pe drept nici pe nedrept. Din această cauză nu era lipsă, subscriind dl Brăilean articolul »Literatură de cișlegi« cu proptele (inițialele), să mai trimată alt articol scris cu tot gardul. Amărit cum îi, zice

în al doilea articol, că stă la dispoziție criticului cu »date«, ca să-l bajocurească.

Oamenii se »bajocuresc« în »V. P.« Biografia d-sale o cunosc pe de-a rostul toți chelnerii din capitală și credem, că la caz de trebuință ne-am pute folosi de ei și n'am reflecta la »datele« d-sale proprii. Am scris aceste șire nu, ca să li dăm o valoare literară ca domnul Brăilean, care are expresie pentru ele, ci numai să-l domolim pe d-sa și să-l încredințăm, că criticul de »literatură de cișlegi« nu face ori și cui reclamă.

Cînd am cetit articolul d-lui Brăilean noi n'am ris, ci ne-am măchnit pe-atît de-adînc, pe cit de tare s'a bucurat d-sa la cetirea articolului din chestie.

Nici nu ni-a tăiat prin minte, că autoriul acestei critici model, ar fi putut să fie un suplent, care-i chemat să crească, într'un institut ca pedagogiul, oameni serioși.

Un »junimean« înfocat și
un aderent al »Junimii«.

liberi, să aplanex pe cale juridică, cu totul nepărtinitoare harțele și neînțelegerile iscate între săteni.

În mijlocul acestor bărbați trebuie să fie un preot și un învățător. Comuna să puie din banii săi proprii la dispoziție acestui juriu toate cărțile juridice austriace, ca la caz de trebuință, să se poată folosi acesta și de paragrafe. Ca atare juriu ar pute să figureze comitetul cabinetului suu al băncii raiffeisiene, dar acestor instituțiuni nu li se poate conceda acest drept, deoarece de multe ori stau în fruntea lor cliici, cari reprezintă numai o parte din populațiunea comunală, pe cînd cealaltă parte o privește ca dușmană. Acei cinci bărbați au să fie oameni aleși din toată comuna, obiectivi în orice privință. Lucruri criminale, pe cari va crede juriul, că nu-i competent să le pertracteze, să le deschidă calea la oraș. Prin un astfel de juriu am desvâța țaranul nostru de judecătorii, am mai rări arestanții, cari petrec luni întregi între ziduri pentru lucruri de nimică și am înoda strîns baierile pungii țărănești înaintea advocaților, cari din a cincelea rînd al curții așteaptă să vie clienții. În fiecare comună ar rămîne anual mai multe mii de lei, pe cari le-ar pute întrebuința țaranul nostru pentru alte scopuri. Începutul s'a făcut într'o comună din districtul Sucevi și treaba merge splendid. Vom vide cîte comune vor urma acestui sfat, care are scopul să puie o stavilă ruinei poporului nostru. Vom reveni.

Festivalul din incidentul aniversării de 60 ani de domnie a Majestății Sale Impăratului.

La stăruința reprezentanței capitalei Viena, toate forurile competente în frunte cu ministeriile au intervenit la Majestatea Sa Impăratul, ca festivalul proiectat să fie aranjat. Jurnalele din Viena aduc deja știrea, că M. Sa a binevoit a permite aranjarea acestui festival, ce va fi unic în felul său. Atît ministrul președinte, Excelența Sa baronul Beck, cît și Excelența Sa ministrul lucrărilor publice, Dr. Gessman, precum și Excelența Sa ministrul căilor ferate, Dr. Derschatta, au promis a da aranjatorilor acestui festival tot sucursul posibil. În vederea acestui moment și a faptului, că contele Wileczek stă în fruntea aranjatorilor, e garanța dată pentru reușita acestei festivități.

În numerii viitori vom aduce detaluri din programul deja fixat și deciziunile luate întru participarea poporului rmînesc la acest festival.

Terminul pentru aranjarea acestui festival, a fost fixat pe ziua de 15 Iunie st. n.

De ale comitetului național.

Comitetul național pentru districtul județiar Cernăuț s'a întrunit luni în 16 Martie a. c. în ședința plenară, la care au participat cu doue abateri toți membrii din acest district.

S'au luat mai multe hotărîri de o importanță deosebită; îndeosebi relativ la reorganizarea gazetei noastre și la forsarea activității comitetelor naționale districtuale, cari se vor pune pe-o bază mai largă. A fost condamnat cu desăvîrșire modul de luptă a contrarilor, cari în ura lor nemărginită nu cruță cîntea nimărui, care nu face parte din clică lor.

Prezidentului comitetului național din Suceavă, d-lui viceprezident de pe lîngă tribunalul de acolo, Atanasie Pridie, care în ultimul număr al „V. P.” a fost înzultat într'un mod demn de mahalagiul cel de pe urmă, i-s'a trimis următoarea

telegramă de aderență:

»Comitetul național al districtului »Cernăuț a luat cu cea mai mare »indignare știre despre calumnierea »infamă publicată în »Voința poporului» la adresa Domniei Voastre »și vă exprimă încrederea deplină »și năstrămutată«.

Lupta pentru o universitate romînă.

Studentimea romînă a academiei montanistice din Leoben a luat în adunarea ținută în Martie 1908 decisiunea unanimă de-a trimite comitetului executiv al studențimii romine din Viena următoarea

telegramă:

»Tinerimea universitară romînă din »Leoben felicită pre studenții romîni »din Viena pentru energica lor pășire, »care tînde la crearea unei universități »romine în Cernăuț. Ea felicită cererea »aceasta nu numai din cauza, că prin »realizarea ei se va delătura o lipsă »pînă acuma foarte tare simțită, prin »care delăturare vor videa și Romîni »din monarhia austriacă un orizont »mai senin, ci și prin faptul, că noua »universitate, fiind a treia universitate »romînească, va însămna o izbîndă a »Romînismului întreg.

»Tinerimea romînă din Leoben pre- »tinde dela studentimea romînă din »Viena, de-a lupta și mai departe pe »calea aceasta pentru cultura popo- »rului romîn și promite totodată, că-i »va da tot concursul ei moral și ma- »terial.«

Pentru studenții romîni ai academiei montanistice din Leoben:

Ilie cav. de Popescu N. Vernescu
cand. ind. mont. c. i. m.

A. Stoica
cand. ing. mont.

Leoben, în 10 Martie 1908.»

Rectificare.

Onorată Reducție!

»Voința Poporului», în numărul 11 din 13 Martie 1908, a publicat cătră mine o scrisoare, care în ale adevărului schiopătează urît, și prin aceea a dovedit din nou, că cu predilecțiune primește scrieri neadevărurate, care au interesul mișelesc, ca să înjosească vaza preotească.

Rog deci respectuos, dară nu implor scutul dela »Apararea Națională», precum zice acea scriere, a da loc răspunsului meu referitor la scrisoarea menționată.

Cătră redacția foii »Voința Poporului».

Înainte de ce voi răspunde la istoricul schiopătînd a întîmplării cu închiderea bisericeii din Volcineț, trebuie să-mi exprim mirarea mea, că redacția foii »Voința Poporului» zice: că nu a dat loc recti-

ficării mele, nu din rea voință, ci pentru că conținea neadevăruri. Tare ciudat sună aceasta și este ironic, că »Voința Poporului» este deodată așa iubitoare de adevăr. Oare nu schimbă ea părul ca lupu, dară năravul nu? Să concedem, că rectificarea mea a conținut neadevăruri, ce impoartă pe redacție aceasta, dacă eu o public sub numele meu propriu, și nu ca scribentul obscur din numărul 6 din 9 Faur a. c. sau cel al scrierei din numărul 11 din 13 Martie a. c., care se sfiește a da pe față numele său, ca să nu arete lumii cine este el? Și dacă a conținut rectificarea mea neadevăruri, oare nu putea scribentul obscur prin o replică bazată pe date, cari nu se pot resturna, să mă vâdească în public, că sunt șovîrnog ce atinge adevărul?

Că »Voința Poporului» schimbă în aparență părul, nu însă năravul, voesc a arăta prin următoarele:

Pînă ce voi trece la răsturnarea istoricului fals și urît schiopătînd în ale adevărului cu închiderea bisericeii din Volcineț, îmi permit mai întîiu o mică excursiune pînă în comuna Sf. Onufreiu, ca să amintesc o întîmplare de acolo între absolvenții școalei cantonale I. Olariu și D. Poclitaru, care întîmplare are interes și este asemenea cu întîmplarea din 13/26 Ianuarie 1908 în Volcineț.

Rog pe P. T. cititori de puțină și benevolă paciență.

În luna lui August 1907 a murit în comuna Sf. Onufreiu cantorul bisericesc de acolo. Pentru de a fi primiți în postul de cantor provizor s'au interesat, între mulți alți și nuniții doi absolvenți. Între alte să fi fost promis I. Olariu, că, dacă va încapa în acel post mai întîiu provizor apoi definitiv, dăruiește cabinetului de lectură de acolo o sută de coroane și va purta gratuit doi ani banca raifeisiană. Este foarte evident că așa o promisiune pe lîngă altele spirituozase au atras mai că pe toți factorii din comuna aceea pe partea lui, pe cînd D. Poclitaru nepromițînd nimica, și obținînd postul de cantor provizor, a văzut isbucnînd în contra lui remonstrări între poporenii de acolo. Acuma mă întorc la Volcineț.

În 21 Octomvre 1907 st. v. a murit cantorul din Volcineț. A doua zi avînd lipsă de un cantor, am trimis eu pe palamariu, zic »eu«, care deși eram suspendat precum și sint din oficiul meu ca paroh, însă cu Înalta permisiune isprăveam deja din 28 April 1907 serviciul ca preot în Volcineț, la părintele Ursachi din Baineți cu o scrisoare, în care l'am rugat să trimeată pe I. Olariu la Volcineț, ca să fie pînă la Înalta dispunere cantor interimat. I. Olariu a și venit, și »eu« deși nu eram autorizat spre aceasta l'am introdus în serviciul interimat și parohiatul a făcut în 3 Noemvre 1907 st. v. No. 115 raportul cuvenit la protopresviteratul Vicovilor.

Trebuie să mărturisesc franc că dl I. Poclitaru, conducătorul școalei populare romine din Volcineț, m'a rugat să așez pe fratele său ca cantor provizor, ce eu însă nu am vroit deloc, persistînd pentru I. Olariu, care prin cîntarea și modestia lui, mai cu seamă prin împrejurarea, că căsătorit a cercetat școala cantorală, m'a atras pe partea lui și așa a rămas D. Poclitaru mai departe în Sf. Onufreiu, eară I. Olariu în Volcineț.

Ocupînd Înalt Preavenerabilul Consistoriu postul de cantor în Sf. Onufreiu definitiv cu cantorul din Humor Poriuc, și neajungînd raportul parohiatului din Volcineț din 3 Noemvrie 1907 la știrea Înalt Preavenerabilului Consistoriu și știînd acesta că postul de cantor în Volcineț este vacant, a decretat pe ab-

solventul D. Poclitaru la Volcineț ca cantor provisor.

În 9 Ianuarie 1908 st. v. cu ocaziunea, cînd a fost protopresviteratul Vicovilor în Volcineț, să introducă pe noul administrator, pe părintele Ursachi din Baineț, a demîdat protopresviterul părintelui Ursachi, ca în Duminica de 13/26 Ianuarie a. c. să introducă pe D. Poclitaru ca cantor provisor, dară neprimînd părintele Ursachi administratura din Volcineț, precum am înțeles mai tîrziu, a rămas introducerea cantorului D. Poclitaru în suspens.

În Duminica de 26 Ianuarie st. n. a. c. intrînd eu în biserică, am aflat acolo pe cantorii I. Olariu și D. Poclitaru și pe palamariul, eară din poporenii pe nime. Salutîndu-mă D. Poclitaru, mi-a dat decretul de denumire, pe care l'am pus în buzunar și i-am zis: »Aice este strana«, și am intrat în sf. altar, de unde l'am chemat pe Olariu și l'am rugat, să evite totul, ce ar produce neplăceri și ar periclită pentru viitor așezarea lui ca cantor, ce o speram, dîndu-i sfatul sau să între în altar sau să meargă din cînd în cînd din biserică afară, ca să nu steie ca pluat lîngă strana.

I. Olar însă cu palamariul au eșit din biserică și precum am înțeles dela oameni vrednici de crezemînt, au alergat pela casele unor epitropi și membri ai comitetului comunal, cari locuiesc în apropierea bisericeii și au cerut ajutor contra cantorului D. Poclitar.

Cam după 3 pătrări de oară au venit mai mulți epitropi și membri ai comitetului comunal înfocați la biserică și au început a face sgomot în biserică, vroid în tot chipul a-l depărta pe Poclitaru dela strana, persistînd pentru Olar. După ce am finit eu cultul dumnezeesc, am eșit afară, chiar neimpărțînd la credincioșii adunați nafura, numai, ca să evit orice anză la sgomot și sfadă în biserică. Este un neadevăr grosolan, că l'am introdus pe Poclitar, ceea, ce ar fi putut, dacă aș fi vroit, face, cum am introdus fără autorizație pe Olar ca cantor inter-rimal.

Pînă în 26 Ianuarie a. c. au venit în biserică din Volcineț mulți petenți pentru postul de cantor și au cîntat, dară nici unul din ei nu a pățit'o, precum a pățit'o D. Poclitar.

Aice trebuie să dau ceva pe față, ce ilustrează pe deplin purtarea unor epitropi bisericești și a unor membri din comitetul comunal în ziua de 26 Iunuarie 1908.

Intr'o zi a venit la mine un epitrop bisericesc și mi-a zic, că un unchieș alui Olar a fost în Volcineț, a vorbit cu cei mai mulți epitropi și membri ai comitetului comunal și i-a rugat, ca să rămîie Olar cantor, că a ținut o ședință în biroul comunal și a subscris epitropii și membrii comitetului comunal o mărturie bună pentru Olar. În secret mi-a zis acel epitrop, că unchieșul lui Olar îmi făgăduiește prin el 100 cor., dacă voi lucra din reputeri pentru decretarea lui Olar ca cantor provisor și apoi definitiv. Pe aceasta vorbă am răspuns cu indignare: »Mie nu-mi trebuie banii lui Olar, eu dacă voi pute face ceva pentru Olar, voi face așa și nu pentru bani, căci eu vroesc numai pe el și nu pe altul ca cantor«.

Din vorba acestui epitrop am presupus abia în 26 Ianuarie a. c., că trebuie să fi fost făgăduit ceva acest unchieș alui Olar și altora, căci nerăușînd așezarea lui Olar ca cantor, s'a văzut rămași de gol și au căutat nod în papură, asupra mea, ca să asmuțe pe poporenii contra mea.

Conced, că în 20 Ianuarie a. c., cînd am venit la biserică a fost ea închisă și poporeni sta pe afară, dară este o minciună grosolană, că eu am venit deodată cu cantorul Poclitar, care locuiește la fratele său în apropierea bisericii, pecind eu departe de biserică, în altă parte de școala populară romină. Este o minciună grosolană din partea scribentului obscur a scrierei din numărul 11 din 13 Marte a. c. a „Voinței Poporului“, că vorbele necorespunzătoare în ograda bisericii, au fost contra mea, ci adevărat este, că numai cătră Poclitar adresate, fact, pe care, dacă cere trebuința, îl pot contesta cu 2 alți cantori, cari venira în aceea zi la Volcineț, să se prezinte prin cîntare în biserică.

Este o minciună grosolană, că eu am rugat pe parochul Grosar, ca el, ca administrator, să introducă pe Poclitar, ci adevărat este că parochul Grosar a primit ordinul strict mai înalt să-l introducă pe Poclitar cu ziua de 3 Faur 1908 st. v., ce a și isprăvit.

Finesc și zic: Sribenful obscur a noțiței din No. 6 și a scrierei din No. 11 a „Voinței Poporului“ a avut interesul mișelesc să mă îngroade pe mine, schiopătînd urit în ale adevărului.

Judece deci p. t. cititorii, ori de nu am drept a zice, că redacția foci „Voința Poporului“ primește cu predelecție scrieri minciunoase și le ia în scut, nevroid a da loc rectificărilor în contra lor.

Mulțămînd sincer pentru bunavoință-Vă mă și subsemn cu toată stîma:

Vasile Isopescu,
paroch.

Correspondență din Bosna.

Iajce, 5/III 1908.

Stimate d-le redactor!

Vă trimit capul unei facturi a librăriei „Școala Romină“ din Suceavă spre vedere și poate și spre uimire.

Poate D-Ta, ca bucovinean, trăind în Bucovina, nu Te vei mira, dară eu primind factura m'am mirat foarte vîzînd cuvinte germane tipărite pe o factură a „Școlii Romine“ pentru un Romîn și rominește procurate.

Cred, că să cauți în lumea întreagă, cu greu se va mai găsi așa ceva la un popor.

Unde bunăoară se află o librărie germană pentru Germani, care scrie facturile ori poartă agendele în limba romină?

Dacă credeți, că criticarea ne'trebuințării exclusiv limbei romine va fi de folos publicului romîn, apoi vă vog a întrebuința afacerea asta în jurnalul „Apărarea Națională“, după cum credeți că ar fi mai bine.

Ori poate stă conducerea „Școlii Romine“ în mini străine și deaceea batjocura și neglijarea limbei noastre romine?

Dacă se află în mini străine, apoi dece oare publicul romîn din Bucovina nu procură cărțile romine de la librării romine din Ardeal, Banat, Romînia ori prin administrațiunea foilor, la care sînt abonați, dacă nu este etablarea unei librării romine în Bucovina cu puțință.

Eu unul am crezut, că conducerea „Școlii romine“ este romină și persoanele cari sînt la „Școala Romină“ angajate și cari trăsesc din banii Romînilor sînt Romîni ori Rominece.

Afară de capul facturii, Vă alătur și plicul, care și el este în limba germană scris.

Ar fi bine, dacă noi toți Romîni am pretinde, că noi între olaltă să corespon-

dăm în limba noastră, că dacă noi singuri nu ni-om cinsti limba datinile, apoi n'avem nici un drept s'o pretindem dela străini.

Plicul și factura Vă rog a mi-o înapoia, spre eternă amentire.

Primiți Vă rog deosebita mea stimă al D-Voastre abonent:

Dr. Ep. Gramatovici,
medic la capitanat în Jajce, Bosnia.

Serata damelor romine din Storojineț.

În 3 Martie a aranjat, „Filiala societății damelor romine“ din Storojineț o serată cu dans. Știrea despre petrecerea aceasta mi-a căuzat o bucurie atît de mare, încît departarea cea mai mare n'ar fi fost în stare să-mi facă imposibilă participarea la întreprinderea societății susnumite (cu atît mai puțin colocyul, care era să-l fac a 2 zi în Cernăuți). Și cum putea să fie almintrelea? Nu era oare îndătorită oricare suflare rominească din districtul Storojineț să participe la aranjarea aceasta a Filialei damelor romine din Storojineț, care după un răstimp de 15 ani abia acu și-a dat earăși un semn de viață un semn că-i gata de a-și stringe rîndurile membrilor ei pentru o activitate mai rodnică?

În vederea scopului măreț ce-l urmărește societatea aceasta m'am așteptat în ziua de 3 Martie la un număr mai mare de reprezentanți ai celei pături din districtul Storojinețului, care se jirează de conducători ai poporului. Accentuez încă odată că numărul inteligenței romine din districtul Storojinețului era în raport cu numărul poporenilor adunați la petrecerea aceasta de tot mică.

Nu cred că ar fi fost o rea voință la mijloc, ci sînt încă atît de optimist să presupun că împiedecați fiind prin afaceri urgente de a participa de astădată se vor aduna pentru proxima dată în număr cu atît mai mare la aranjările „Filialei damelor romine“.

Sala drăguță a palatului german (Sperăm că și Romîni vor avea în curînd sala lor proprie), era splendid decorată. Eram uimit de cununa frumoasă de dame. Doi ochi albaștri îmi atrag atenția și amintiri de gînduri albe ca zăpada se fac grămadă și se sbat, cerînd să mă facă nepăsător față de toate întimplările ale acestei seri, cînd eată un tablou fermecător mi se desfășură înaintea ochilor mei: Lăutarii trag o horă și la melodiile dulci ale horei se înșiră părechile: Dr. Gheorghian cu d-na Popovici, părintele Filievici cu d-na Dr. Katz, gospodariul dl Zania cu d-na Dr. Gheorghian, dl Alecu Burla cu d-na Malcinschi, dl Malcinschi cu d-na Zania, dl Claudi Stefanelli cu d-na Luzanschi, dl Nicu Sauciuc cu d-na Silvia Petrescu etc...

Hora s'a dansat de toți fără deosebire de stare și avere. Au urmat apoi celelalte dansuri aranjate de dl Nicu Sauciuc reprezentant al soc. acad. »Junimea« și dl Octavian Voronca reprezentant al intruniri acad. »Bucovina«. Era o petrecere adevărat rominească. Dacă 'mi dau bine seama este a se mulțami succesul aranjării acesteia în partea cea mai mare energiei și zălului neobosit al d-nei Aristița Stefanelli, care prin firea ei blindă și nobilă și a cîștigat simpatiile tuturor și lucră necontentit la promovarea cauzei noastre naționale. Eu!

Răspîndiți
„Apărarea Națională“.

„APĂRAREA NAȚIONALĂ“ ÎN ȚARA.

Din Lucacești.

Am relevat deja de nenumărate ori în coloanele ziarului nostru, că nu-i cu cale să faci responsabilă o stare întreagă pentru păcatele și apucăturile rele a unui singur membru din respectiva stare. Dară nu vom admite nicicînd ca să-și permită cineva a comite fapte rele numai din motiv, că face parte din starea cutare sau cutare.

Ne pare rău, că trebuie să scoatem la lumină de astădată păcatele unui om, care face parte din starea învățătorească. Departe de noi, să facem responsabilă întreaga învățătorească pentru faptele rele comise de un învățător. Voim să arătăm însă cit este de rău, dacă își permite cineva lucruri, cari stau direct în contradicție cu codul penal, crezînd că aduce un serviciu politice, la care adresează starea din care face parte. Frumos serviciu! Nu credem, că ar merge patima pînă într-acolo, ca să poată fi aprobate, cele ce a făcut învățătorul Leon Turtorean din Lucacești, de toată învățătorească.

D Sa a pus adecă la cale în timpul alegerilor pe trei oameni să spargă fereștile la mai mulți alegători, cari nu aflară de bine să fie aderenții candidatului, la care credea că trebuie să țină toată lumea. Ce să-și închipuie oamenii, dacă dl învățător, care are chemarea a crește generații întregi și a le îndruma pe calea binelui și adevărului, în loc să servească drept model, se apucă de lucruri criminale. Ce ar fi încă, dacă s'ar fi apucat singur să le facă, dar așa, să seducă el pe bieții oameni și să-i împingă la fapte, pentru cari vor trebui să răspundă naintea dreptății.

Cei cu fereștile sparte i-au dat deja pe cei vinovați pe mina judecătorecii. Acolo se va adevăra, cine a fost vinovatul adevărat, care nu este altul nime decît dl Leon Turtorean. Văzînd comuna ce lucruri învață dl învățător Leon Turtorean, l-a dat deja pe mina judecătorecii și a adus și la cunoștința înaltului consiliu școlar de țară. Consiliul școlar îl cunoaște deja din cercetările disciplinare ce le-a avut dl Turtorean pînă acuma destul de bine, ca să poată aprecia după merit faptele d-sale eroice.

Ne mirăm, cum de mai are obraz omul acela, să se mai arete în lume și el încă se mai amestecă și în politica comunală din Lucacești. Ar trebui să aibă măcar un pic de rușine, că-i doar moșneag bătrîn! Noi atragem atențiunea d-lui inspector Simionovici asupra celor expuse aici, și-l rugăm să ia în considerare și bătrînețele d-lui Turtorean și să facă rînduială cu dînsul.

Să nu creadă domni învățători, că am voit să lovim în toți prin lucrul acesta. Nu! Noi V-am arătat numai cit de urit este așa ceva și dorim din inimă, ca să Vă feriți cu toții de astfel de trebușoare, care numai cînst n'ar putea să Vă facă.

Din Gurahumorului.

Onorată Redacție!

Duminică în 1 Marte a. c. s'a ținut o adunare mare a inteligenței romine din districtul Gurahumorului cu următoarea ordine de zi:

1. Înființarea unui institut de credit și comerț rominesc în Gurahumorului.

2. Înființarea unei școli comerciale cu limba de propunere rominească în Gurahumorului.

În urma invitării comitetului pregătitor, care constă din domni Dr. Nicu Blindu, insp. I. Dolinschi și pâr. Ambr. Gribo-

vici, s'a prezentat o mare parte a învățătorecii, mai mulți reprezentanți ai clerului, puțini țărani și toată inteligența din Gurahumorului.

Notariul, Dr. N. Blindu, deschide la oarele 5 și jum. p. m. adunarea cu termeni călduroși, provocînd inteligența adunată la cooperarea comună în toate afacerile național-economice, inducînd totodată ca exemplu unei munci comune. El expune necesitatea unui institut de credit și comerț, desfășurînd conținutul statutelor deja elaborate și propune:

»Adunarea rominilor, ținută la 1 Martie a. c., hotărăște înființarea institutului „Albina“, asociație de credit și comerț, asociație limitată cu garanță mărginită în Gurahumorului.«

Propunerea aceasta e primită cu majoritate covârșitoare. Institutul, care este pus pe o bază largă, acordă împrumuturi pe sinete și acte hipotecare, înființează un hambar districtual, și sprijinește întreprinderi comerciale rominești.

Statutele s'au primit cu bloc și mai toți prezenții au iscălit una sau mai multe părtașii în suma a 50 cor., solvind totodată taxa de înscriere și o parte din părtașie.

La punctul 2 referență dl inspector Dolinschi, care propune alegerea unui comitet pentru exoperarea memorandumului necesar. În fine se alege domni Dr. N. Blindu, A. Gribovici și insp. Dolmschi cu unanimitate și se însărcinează nou alesul comitet cu întreprinderea pașilor necesari.

Cu aceasta s'a sfîrșit adunarea.

ro.

Știri locale și din lume.

Maiestatea Sa Împăratul sufero de vro câteva zile de catar. Cu toate că-i bolnav a părăsit Joi² Schönbrunn și a primit în audiență. Medicii își dau toată silința, ca să nu iee catarul ușor alte dimensiuni.

I. r. I. gimnaziu de stat. Adunarea generală a societății »Francisc-Iosif pentru sprijinirea elevilor sârmanie, care a avut să aște loc în 15 Martie, s'a amînat din cauze neprevăzute pe ziua de 22 Martie a. c. Adunarea va afla loc la 12 oare în localitățile gimnaziale. Toți membrii sunt insistenți rugați că să se prezinte la timpul hotărit.

Isprăvile d-lui Dr. Aurel Onciul. Aflăm că prezidiul direcțiunii banurilor fondului religios gr-or. a respins cererea consilierului de adm. D. C. Homiuca, ca să îndrumeze în contra d-gale cercetare disciplinară pentru învinuiri aduse de Dr. Onciul în camera provincială, covîngîndu-se în urma cercetărilor făcute, că cele susținute de dl Onciul, sînt înscodiri răuvoitoare și combinațiuni neîntemeiate. Este încă în vie memorie a publicului, cit sînge rău a produs purtarea revoltătoare a acestui deputat, care s'a năpustit ca o fură salbatică mai ales asupra funcționarilor romini, imputîndu-li fel de fel de crime, ce să le fi săvîrșit ei în exercitarea oficiului, precum și afară de el. Credea lumea, că avem a face cu un aiurăt. Ce a intenționat Dr. Onciul cu calomniările aceste ce s'au dovedit deja în mare parte de invențiunii fantastice de ale ale lui? Doar nu să rădică astfel vaza poporului romîn în țară. Judece ori cine ori de purcede astfel un reprezentant sincer al poporului în contra calomniărilor săi?! Nu-i vorbă d-sa și așa numiți democrați v'or fi crezînd, că a isprăvit o mare faptă națională.

„Armonia“. Proba proxima pentru opereta comică »Baba Hîrca« va fi pentru corul întreg Vineri în 20 Marte a. c. la oare 7 seara. Toți membrii activi, îndeosebi damele sînt rugate cu toată insistența de a participa regulat la probe, căci timpul reprezentării se apropie. Totodată se anunță onor. public, că comitetul „Armoniei“ a hotărit a da în primele zile din Aprilie o reprezentare tea-

HALA DE VÎNZARE

instalată în casele Beck

strada crinilor No. 3

aduce la cunoștință, că berea excelentă de **Export** și **Bock**, fabricată în berăria **S. Rudich din Rădăuț**, depusă în sticle originale, înfundate în pivnițele berăriei, se va vinde de acum înainte în această hală

||| **cu 20 bani** 1 sticlă de bere **Export** |||
 ||| **„ 22 ”** „ „ „ **Bock.** |||

La cerere această bere se va furniza și în locuințe tot cu aceleași prețuri. Asemenea își permite hala a atrage atențiunea p. t. publicului asupra **rachiului excelent pentru masă**, care este garantat liber de orice oloi.

Marti în 3 Martie a. c. oarele 8 dimineața

s'a deschis

Prăvălia pentru articoli de modă

(articolele cele mai noi pentru croitori) a lui

Moriz Herman Cernăuț, piața principală
(otel Cafe Paris).

Comande din provincie se vor efectui acurat. — Depozit de articole aparținătoare costumelor naționale românești. — Stofe de dantele, văluri, stofe de gaze, de mătăasă, de peluches, cordele, călțuni, mănuși, colane, bumbi, dantele veritabile, broderii din Svițera, stofe de canava, mătăasă și lină.

Leopold Kohn

comerț de lemne „Tivoli” calea Ardealului

oferă calități bune de lemn de clădit și de material pentru măsari, lemn în lodve și tăiat în lețuri, lemn pentru ușori și pentru privazuri precum și de geluit ●●●

cu prețuri moderate.

||| Tot felul de scînduri pentru podele precum și scîndurile pentru parcheturi, uscate cu desăvîrșire |||

Prăvălia B. Baltinester iun., Cernăuț

Fondată la 1873

Strada Enzenberg Nr. 3.

Telefon Nr. 301

Unicul depou de păpucării F. L. Popper, Chrudim; Anton Capek, Viena; de pălării I. Henric Ita, Viena; Iosif Pichler și fii, Graz; pentru argintării de Alpaka și China: W. Sachmann & Co., Viena.

Aduce respectuos la cunoștință sosirea celor mai noi articoli pentru primăvară:

Pălării pentru domni, băieți și copii. **Cravate** după moda engleză și vieneză. **Mănuși** fabricatele cele mai solide. **Umbrele** Eutocas și pentru ploaie garantate pe un an. **Bastoane**. **Articole pentru călătorie**. **Tășcuțe** de mină și gemandane. **Cergi, oglinzi, perii, pepteni** parfumuri și soponuri. **Confecțiuni pentru copii** de o eleganță rară, **Straite**, jachete și mântăluțe etc. **Papuci** și

galoși după fabricatele cele mai solide pentru domni, dame și copii. **Albituri** pentru domni și băieți din zephir curat englezesc și din pique alb. **Gulere, manșete și batiste** etc. **Colțuni** pentru dame și copii, **ciorapi** pentru domni și băieți. **Confecțiuni pentru domni**: Gulere pentru vreme ploioasă, raglans și gilete de moda.

Cele mai fine parfumuri franzezești și englezești. Perii de cap, straine și dinți.

Puști de vînătorie, Tășci, gamașe, minecare, scaune purtărețe, munițiuni etc. etc.